

תפקידו כפקידו וככ. יאנטן אוך

"Glossary" file: 13 : plan

ואל תעזبني ואל תרחקני ממן. אז אמר לו האריי, היה מן
הראוי שלא לקבל אותו, בעבר העקוב שנטעכבות מלבואה לפניו
זה שלשה חזישים, אמנס האפר שהאפרות עלייך בוה וليلת
הועליל לך שוטוכה לזאת החכמה, ولكن אל תירא ואל תחתח,
שלא אמנע ממך שום דבר של רזי תורה.

ומאותו חיים ישב בין חתירים, וחיה למד ושותה. עד שיטס אחד תלך הרבה עם חותרים לטבריה, והשקה לו מים מבארה של מריפ. ואז אמרים **ולמדו**

٤) الكلمات المهمة

בלכתח' לוך יס טניאת גל ממי טבריס נחלחן כהירן מואש נמוקות ציט לקלט רוכס נספה סט מהו מכוון כננד גאנל גלאה זאנט גאנט סט כוּה באָרָה שְׁלַמְרִים

(5)

עמ'. כ-ט' א' י-ט' - ב'

- ויום אחד אמרו לו תלמידיו, רבינו נר ישראל למה לא יחבר ספר אחד מחכמתו לחابر עני זורות הבאים. אמר להם אללו יהיו כל חקניכם קולמוסים לא יספיקו לכתוב כל חכמתך, וכשאני פותח פי לומר לכם איך סוד שבתורה, השפע מתרחב כי כמו נהיל שוטף, ואני מבקש כמה מיינן תחכחות מהיקן אפתח לכם צינור אחד דק וקטן כדי שתוכלו שאות, שם ארבה עליכם הפשידיו הכל, כמו החfineק והטנק בגרונו מלחמת ריבוי והחלב אשר בא לו בפעם אחת. لكن עצמי היא שככל אחד מכם יכתוב מה ששמע מمنyi, יהיה לכם לזכורן ולדורות הבאים אחריםיכם, אמנס לא ניתן רשות לכתוב זהות להרהוריו ז'לי', שהוא יודע ליד לסוף דעתינו^(ז), כי הוא ניצוץ מנשחת ר' עקיבא. עם כל זה היה כל אחד מהם כותב מה שהוא שומע מן הרוב.

6. the second class

לחרחן יט' כי קולם ממחכית כהנו לנו ספירים מה
שכממש ממוני ולמה וולומו מל' קמו ומל'ם
כהנו גונדרים בטלטפת וגרשתן כפי חמינת הקותביס ווינטן
וברגננטן ליליו מוקט נמה קותיז לבן אין לטהור מל' חותן
הספירים ולירק לאכחיק מכס. ורעד לי כל' מה שכםגדי כהן
כל' טמנתי ממוני ולכ"ה לכן חמאתני כלל נמיוגר חמד לאנו
ומלה שכםטענו גונדרים מצט מורי זול"כ מה שדריך וגילה
לאס קודס בלמדתי עמו סכל חמאתני נ"כ לכרו ונ"ק חמלנו
מפני טעוי זול"כ :

⑦ ~~good~~ nice at

[כא] מהרץ חיים וישראל בישראל גוזל
שכו צ'ל והיה
תלטיר בפטש מהרב מהר"ם אלישע. ומן
מהר"י קראו היה מזוהו בקאנטו על מוחחד
שם המלאך הרזובר בו על התורה ועל העבדות
והוא היה בן מהר"ר זוקף וישראל קאלאבריס
סופר ההפליין ובמפור רokef נדולות מוך וגיטס יומל
אלל מי דורי וויאנו גאנגל סיכם מד. ומלאך הרכבת כנער
הגעגנעלס צפינו ווילוי ט' סחדרון מקפיגת דה מכם'ו ממעט
מלך מה קהייע נו מקודש. ואנטפו עד קו ימי וככ' עניינו
וניגראלזון.

עד שביליה אחד, בישיבת הרשבבי אמרו לו, מה לך בארכ
טמאח זאת, לך לגליל העליון צפַת תובּה^ב, ושם תזכה לעולות
למעלה יוטר גוזלה. גם דעתך שמי חיך ה'ם מעטים, ושם
תזכה לקבורה. ואת החכם כמהר"ר חיים ויטאל תמשח. לביא
וחכם תחתיק^ג, כי הוא נשמה גוזלה^ה, ניצוץ של רבי עקיבא^ו,
וגם אתה תלמידו מגולגול אחר, והרבה תורה למדו לך, וצריך
אתה לשלם לו שכרו וללמדו כל רזין עילאיון שאתה שומע.

: (N 82 05125-282)

جامعة الملك عبد الله للعلوم والتقنية

תתודעות הארי' להר' חי' מורה מריטס
ועדין הר' חי' ויטל זיל לא
היה שם, כי אם ברמשק. ובכל
לילה היה הארי' זלה'יה מביא
נשנותו, ומדבר עמו, ואומר לו חכם
ר' חי' למה לא תבוא ללימוד,
הלא תדע שאני באתי בעולם הזה
لتtron נשותך ולמסור לך רזין
עלalian אשר לא נתנו מיום
שברא העולם. ובבוקר היה כס
הרחו'ו ומספר הדברים החלו
לתלמידיו ולהחמים, ומלעיג, כי
היה מחזיק עצמו לחכם ומוקובל
יונר מהאר'י. והיה עוסק בחיבור אחד שחבר על טף הזוהר.
וים אחד אמר לבבו, אקומה נא ואלך לפני הארי' ואבקרנו
האם הוא כפי השמועה. ויקם וילך לצפת טוב'ב. מיד בבאו
הכל אצל הארי' לתהות איך יפרש מאמר אחד בספר הזוהר
שהוא בלתי הבנה, וחוא כבר היה עומד על בוריו. כיוון ששאל
הרחו'ו המאמר החוא, אמר לו הארי' זיל סודות גדולים
המרמזים באוטו אמר. ויהי כשמיינן נבהל, וכמעט שלא יצא
משנותו. ושאל לו עוד על מאמר אחר לידע מה יאמר לו, ופתח
הר' חי' כמה פתחים של אורה, עד שנשאר הרחו'ו לפני כושעל
פני הארי'. אחר כך שאל מאמר אחר, השיב לו הר' זיל ואמר
לו עד כאן תחום שבת, כי איןך ראוי לשמעו יותר. וזה יצא
מלפניו בפח נפש, ונכנס לbijתו ופשט בגדיו ולבש שק והושליך
מלא קומתו תוך האפר, והוא מופיע עצמו בתוך האפר, וצעק
ובכח בכיה גדולה, ויתפלל אל ה' שיתנהו לחן ולהחדר בעניין
הרב שימסור לו סטורי תורה. ובليلת החוא לו בתעניות השק.
ולמחר בא לפני הארי', ונפל על פניו ונשך ידיו ורגליו, וחת hil
לבכות ולהתחנן לפניו, ואמר למנע ה' אל תשיבני ויקם מלפניך

הראוי להזכיר כאן על זומרות מעלה אוthon דבריהם הפליאים בג' והז' ולחסינות דעתם מהם מכל כל. וזה גם כי והוא חילגרא"ר ויל שמרמו עליהם באיזו מקומות והזא בחיתולו ובדריו לא לפרט יותר יזכיר אמור שם זה לשונו. וכן אמר בז' ובז' שבאיו ג' נברא החועלט עכ"ל. יונדק אונון הדברים לא נמצאג בכרבי הרוחז' ויל שבאיו מזמין לאלאח אהן רוק ובדרושת הגלאליס המ' יש בזה בדרושת עוקצת הובנה. וכמו שיוכא לךן מ' כ"ט וחלאה ע"ש. וכן עוד ברבון הור' א"ס בפ"ז צ"ב א"ב בהר' מלך השמיין האמ' אמר המש היה לשונו. וזה שאמרנו שותקל החיטול לשפט בעולם התהו ומכלו כי מליטע עכ"ל. וזה זה אלשון שנחלק היסוד בלשינו. יונדק הווא ג' בר בזון הדודישיט גונעלים הנוי וכמו שיובאך לאנונו לךן ס' לייט. וכן ומזאג ז' בקדושים עליון שבאיו ג' מוליאון ויל תלמידי גאנז'ר. שבאיו מאונון הדודישיט בפ"ר נשח חוויט שער ד' ע"ש. בגין רוממות מעלת התהו ואור שם. כמו שרשוש העלה עליון שהחוורת קדושה התה בחעלון שבעהלט מהזקייאו עלמות האיס'. סורו המליך העגלת המכבר האמתית פלאות הכהנה מחותת האיס'יל כ' ע"ש. והוא הנה איזו נזכר בספרי מהרתין ויל שבאיו מאומה כל. וכל רוד עמלט המבלושஆ אשר הוא מכל צויעי איזות ותרתוונו קדושה הנה המר' רע' ואונון הדודישיט המעליט מתגלה לנו ע"ש שאור תלמיין גוזי האיס'יל וכמו שיואכאר לאנונו לךן בארכונה בעה'ו. והרי לנו עכ"פ כי הם טמכים ולטמכם מבית מידישון של גור'א"ל. וכן הנה דברי אללווטים חמי אנט.

ויזהו הדריכים בזען זה הותם חרמ"ע מפאנר ויל' ואשר דודו רוכב מעלהו, והוא קיבל אוחם מ"ר ישראלי סוקול ולל"ה מתלהח האיסי". כך שטר עמק המלך. וכן אמר הנזיר הגקר באש נאמן אדם ואצלויתו, והוא בטל בטבר ויקול משא. אך לא נדע לעלי מוקדושים זה. אם לחרמ"ע דיל' אם לד' שרואן סורק ויל' אם להריה' מפאנר ויל'. וכן ספר שער גן עוזר ליל' ישבק אפלול ויל', עם פז כמה מדרכם הן כבוסן בכ"כ שיטות מהיה יוויך או' הווי' שם השפרה המכונתנית בה, וכן הורב הקדוש בצל מוקדש מלך וללהיה נבואה ג' קידור מהזרושים חלון' בקדשו מאד. בווע' ריש בעשרות בשם חרב הקדוש המוקדש האליה' מחרמ"ע אוליאל' ויל', ואגדת הנה והיה' ויל' הגם שעלא מודען, לנו בירור אם שכוב בזו לאך רומ רומע על הדבשיות הלאן' ג'כ. בספר מבויש' בוחלוין פס' א. במכ' ש' ואמנם הבט נא' וואר עניין הגמצות הוה מה נמיין ווובן מפוקע מיה מוד בשעלן מיט כי הבינה היא הונגרה בוצרי' לטיב' צ'יש ווונט כוונת' הוא על חדרבים שיחבר או שלגנו למלון פס' :

ומסתורין פיז' וזה הושיר על הרוברים הללו להעליטין עתה והוא יתיר לטרור אותוים בקדמתם בסדרן כגון מראשון ליטוון, אולם גם עירובית אוחזת בדורותיהם ע"י חיש לאו וודידי להם שער בפ"ג'ו... קראתויא את שמך בשם שער הפלוגה קידם, כל שם המכבר, ת'וקאלאן מג', וכדבריו הוא אל הבני ורך שער אשור פג'ו דרכ' הקדשים. ב' השער הזה הוא מדבר בחומרת גוליוויה' ששם מבביה מעיל כבורה ואשנויות וקווומיים לשלב יי' והם עלפנ'ו למלטה מכל הדורות השגאים בעין חישס כנורע והם קוקקיארים מלכ' ריק בשם שלולות דאס' ודוד'ם ס' מלהופש מונღלה בשושרו האזלאלה ובכל הנאנצלוט מלון ובכניין כל העולמות כבולם ולמן נאחו אוא לאט' למינ' שער הפלוגה קידם. וסדר'יו אוthon הרוברים מאושיים עד חכליות שהוא עד החלה הדריך אושר משפט מחייב העין ח'יג'ין:

10. תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה

ספר גלגולי נשמות

ידבר נפלאות מגנולוי נשומות אשר נתגנגולו בתרנאים ואמוראים ובهم יתבארו מעשים נוראים, אשר קבלם המקובל האלוקי מוחה"ר מנוח עוזריה מבפאננו וצוק"ל מהרב מוחה"ר ישראלי סרוק זואם"ל

Pl cənəfə NİCCd 2239-N-N⁽¹²⁾ 9512

הולם"ע מפאננו היה תלמיד בחכמת האמת ממחה", סרוק כת"ש במאמר אמ' כל בז ח'א סי' טו"ב

והוא קיבל מרביתנו האר"י זצ"ל חכמת האמת וכותב אשר שמע מרבו בס' עז והחאים כי מפורסם. ווין אברורו אבודר כתבי הדקדש על ארבעה בנטוח הארץ בכמה מני סדרים ונסחאות. אמרתו לעלה בקצר אמיין להוציא לבני אדם. הנה ריבינו האר"י צוה שששים אחר מתרמיזיו לא יתנו וולת כהדרין. אך הם לחשך בטהולות המכחה היו כתובים. ומאלו הקונטראסט משא"ר תלמידיהם נתחו טעויות ונמכחות. ועוד כי מהרץ' לא נתן רשות להוציאם כתובין לשום אחד והלה חלי נרול וכבר. וע"ז מתן לקחו מבני ביתו ת"ד ניריות ונתנותם לבאה טופרים והעתיקות בטהוריות בעוד שלושת ימים וו סבה שנית לטעויות ושנוים. זהה שלשים שנה וווער שיצאו לאור שמונה שערים מסודרים מבן מהרץ' מ' שביאל וזלחת יש ל-טניך. אך אין בשעריהם הנ"ז מהרווא בתיאר כי מהרץ' צוה לנווה בקבורו ורבנן קדושים אשר בהדר ע"י יהודים חזיאוה מקברנו ברשותו ע"י ש"ח ובא ליד מה' יעקב צמה ומלה' מאיר פאפריש' כ"ץ.

מהרחה זו ולרבים אמרו דבשכנא למדור עס
רבינו האר"י זו'ל היה יוצר גROL

בבשנים מהרב זל' ושבך פצאו כהוב בכתבים.
אוניו עניות" שאנוי העיר זביהו וראויות ספר
חנויות ממברנת זל' מברנוב גטו וברוחן גטו

שנויולד שנת הש"ג. והוא בשבע אל הרכזיה בהחלה שנת של"א ובע"ז חיל' בית שיב-

ובשנתו של ים ה' לאב נלקח ארון האלהים
רבעינו הארץ וצול י"ע והיה בן ל"ח שנה .

שכָּבָא וְרָאָה שֶׁל הַחֲמִיה לִמְדֵב בְּשָׂנָה וְנִשְׁרָתָה חֹזֶקֶת-זִים וְזֹהָא פְּלָא. **לֹן כִּנְרָנוּתְּ צָרִיכָה סְקָרָסְלָמָה זָעָם** **אַל מְגַרְתָּה תְּלִמְזִים עַיְשָׂתְּ צָרִיכָה כְּחַמְלָטְקָרְדוֹן גְּלִירְוֹסְטָמוֹן כְּעַלְוָנוֹתְוָה וְרָכְכְּבָרְקוֹתְוָה לְכָמְלָדוֹן זָעָם זָעָם**

1. प्राणी जीव पद्धति

וגם כי שרש העלין של התורה הקדושה, הוא בעלין שבஹלומות הקראים עולמות אין סוף⁽³⁾, סוד המלבוש הנעולם הנזכר בטורי פלאות המכמתת ריבינו הארדייז⁽⁴⁾, שהוא ראשית סוד אוטיות התורה הקדושה, וכמ"ש [משלי] "ח' קבג' ראשית דברך קדם מפעלו מאז". וזה שאמרו ז"ל שקדמה לעולם, היינו אם מכל העולמות בools, שהרי אמרו בבראשית ובה בראשה א' שקדמה לכסה הקבורי, והאמת שקדמה בביול גם לעולמות האצלות יתבוך כב"ל⁽⁵⁾, אלא שהאצלות נקדא אין, ומטוד חבסה מתחיל סוד השיעור קומה בביול. אכן אמרו שקדמה לכסה חבוכד⁽⁶⁾. ולכן בת נגידו ובראו כל העולמות עליגנים וחותוגים, כמ"ש [משלי] ח', ל' "ואחיה אצל אמון", ואמרו ז"ל [בב"ר א', ב'] אל תקרי אמן אלא אומן וכו', ובמשלי רבתה ריש פרשה ט', חכמתו בגנה ביתת, זו מתורה שרבוחה בדעתם

ולבן, התורה הקדושה, ששורשה חעלין הנעלם היו למעלה מעלה גם מ阿姨ות קדרשו יתבוך בכם, וקדושה בריך הוא ואורייתא, בלי חוי, היא הנש והחותם וגיהירן ושרשא רעלטין בהן. sclmo שבעת בריאתא, בה גאנצ'ן זונראן קלט, בן פאד, היא בשנותם וחיותם וקיניות על סדר מאכטן. ובחליה שטעה אורה בהם, כל לרע ממש לחארדים ולחאניזום ולקייניט, היו חזררים בולט לאנדו ובו ממש.

9. CELESTE LIAISON - CELESTE LIAISON

אמכג'ן או'ז כהונ' שטן צד גנוי נסחירות רוחות נשלאות גנואדים הרכה מאיר אשר נחללה לנו ע"י האורייל' ג'יב' והם מתחילה טעד'ו יוזר נולחה וזרזמת הבהב מכל החרוטה והארטוטה גע'ז'י' וככל הספרט זונר ארך טם לא נולחה לנו ע"י הרוחץ זעל' שהחדר עמל'יו המהובק במקומו יתיר רוק עיל' וחדר'ו זעל' ולבד ואלה משב' רוכים את יוזם פלעטוק בהדרימות הלו'ו ענד' שערט' שטח'ון לאט' ייזו רוק עיל' וחדר'ו גע'ז'י' קדרשי עליון זונדליך קדר'ו לב'. אומנם כאשר שטח'ון שלא סמרק' האורייל' לאט' ייזו רוק עיל' וחדר'ו זעל' ולבד ואלה משב' רוכים את יוזם פלעטוק בהדרימות הלו'ו ענד' שערט' שטח'ון לאגמ'ר' גם מושערידיל' אשר היה קווין. והוה האם שגע אנט' קברעיש' פיקר' לזרו'ו רוק עיל' בכדי' מה'ז'י' זעל' והוא בטפ' האורייל' ג'יב' לעיל' וועל'ו יסדר'ו את כל הוחיבורו'ו שונני' הקב'ע' כהום והם מיטוליט'ן כולם רוק עיל' דמי' הרוח'ז' זעל' וועל' כבד'. אומנם טעה וואי' כי

אין שיהיה, גם אם נאמר שלא קיבל פה אל פה מרובינו האר"י
זיע"א, מכל מקום באמצעותו לראשונה נטפשיה תורה הארץ מוחוץ
לאرض ישראל כבר בדור שאחריו רבינו האר"י זיע"א, זמור רב לפניו
שהגיעו לשם כתבי הרוחן הדזונקים. וכמו"ש בעל הילש שבסו
ואחלה מה"ה בהקומותיו לקונטרס "שער הפונה קדימים", זיל': ומה'
היתה הנסיכה שתנפרנסמו חם [כתבי מהורי טרוכ] בעולם גם קודם
העץ חים. כי הרמ"ע מפנהו זיל' [גמלמד מהורי טרוכ] אשר עליה
לשומים שמת השפ"ג, תנפרנסמו ספריו בחיו, כמו"ש בשם גדולים
להחיד"א (ח"ב מערצת יות אלם), וספר עמק המלך נדפס שעת ת"ה.
מה שאין קו העץ חיים היה נסתור ומעלם מאה שנים כנודע מעודתו
של בעל השילוח [ו/orאה בזה באורך בקונטרס "שנות לחים" ובספר
כתבוני לדורות] מאמר ד' למוה"ר יעקב משה הלל שליט"א, וחורי
היה הנסיכה עם ר' יתנ"ש לגלוות גנזי מטמוןינו הלו גם קודם העץ
חיטים, עכ"ל.

19. ପାଇସନ୍ଦୁ ମେଁ
31. ମେଁ ୧୯୮୫

20) एक विद्युत ऊर्जा केंद्र की कार्यता को नियन्त्रित करने वाला उपकरण है।

...ברגשי נועם קבלתי הידיעה כי ספר "אלפסי זוטא" להרומ"ע מפאו ז",ל, עומד הוא בקרוב לחופיע בראשונה על יוז של המכון. והנה בודאי שמשנה יתרה היא לספר ברוממות מעלהנו של ווזט"ע מפאו ז".ל. הדברים ידועים בין מפי סופרים בין מפי ספריטים. אמנים. מוצאים אני לעצמי, תוכה במקום הזה לבר מחקו של צדיק ולהעמיד בעל הבית על תבואתו, ולקבוע את מקומו של הרימ"ע מפאו ז"ל בשמו הרובה יומך ונשגב מומרמות מדרגותנו של אישינו הפלרוניטים

יוזעה היא איזורתו החמורה של הארי זל' בדבר שמכוחו הבלתי
של ר' חיים ויטאל ושלא לעין בכחבי שאר התלמידים שהעתיקו דבריו
זה מחד ניסא. אבל מאידך גיסא כבר הוחלט ומתברר (ביחד על ידי
מן בעל ה"שם" זל') כי הרבה דברים שאינן נמצאים בכחבי ר' חיים
ויטאל זל', ואשר מקומות הייחודי הוא רק בדרכו הרוי טריון זל'

ביה מלהתא במאי ג'זטחשו רבנן המורדק באוטויזטה מעניטס לו גיאחט ווועריך בעומדייה ולמדתנס שיאא למדוך תם ואטאנטר עלה בגמורא עני רבעה בתריה בגונ בכל לבקער ייזומיתס ומבעי לען למדונע מאי קומשטען לען דראד דהיינז זיך ללקשטא דמלטוא מעט שלא נחשוב כדבקוט יאל לאו האוטויזה ושותות ושותין בעות כמו שעheid היר זונגה מן הנוטחאות האמודויזיות שבגמורא. חזק אמונם שמנה זוגות בלבד ארבעה ללמודין תחודין למפניין אחד לבית ואחד לפ"א מסטר כלן שיעים ייבושובק עזיר דזונען כר דיא קבלת הארץ" זע"ל מיפוי מורי הארץ ישראל גראז אחד מגודלי תלמידיו שכוכב להרבה נפי תורה והדריכים עתיקין לדעת למה שמנה ולמה שישים ולמה חושבן זעיר אין זה מוקמה ייובל יותר חזרוין וחוץ מלאה הם בכלל מודרך באוטויזטה אך לא מן הדברים שצעריך ליען רוחה בינויהם כמותם צדי בוזה:

COCAINE, HYDROCHLORIDE (USP) 12.5 mg.

19. ପାଇସନ୍ଦୁ ମେଁ
31. ମେଁ ୧୯୮୫

הצעיר יוסק שאול היל נאמניאוּן חונה פיק לרוב וונגלי

ממן ואותם זם נ' נשלחו תרכנו

כרכ' יז' כרך' מילוט נסגדון | כ' אן, doc

בעניין אם היה מהר"ו סוקק ז"ל מתלמידיו האר"י ז"ל או לא, והחותמת חסותו לבטבון

כתב הרב בעל ספר "באור שבעי" מורה נזיר סרוק זיל וויל, ויש לי עד זרים בגו אשר קיבלנו על פה בלחשנה בכל שאר דברים במשמעותם של עולם בפירוש ספרא דעתינו אשר שמעתי מפי המקובל הגדול מורי כמהר"ר ישראל סרוק זיל אשר יעץ מים על ידי מלך מלכי קבלה הקדוש האליה הרב והחסיד מהר"ר יצחק לוריא אשכנזי זיל חלה הינה בכחותם במגילת סתרים של, עכ"ל. ואחריו נטו רוב כל כתבי הדורות החל בבעל ספר "קורת הדורות" שהיתה בדור אחר כך, וכלה באחיזוני האחוריונים שבדורנו זה. וכתנו תירוצים מתוראים שונים לישוב חיסטר שמו בין תלמידי האר"י הרשומים בשער הגנוגלים.

17. 10. 1992 10:25:49 1091 2000 9800 2000 1091 2000 1091 2000 1091 2000 1091 2000

אל-ח'רדי ויל' לא עשו למליטו בוה' מהמג' גודל הצלבם. מוג'תלו לנו ע"ש אדור תלטורי גוד' האוריינט', וכמה קביה הנוטיבה שנטפרטו לו מבעולות נס' קדום והע' י' חומשי' מפאו' ויל' אשור להשליט שנות השען וחופרדים טפיד', ועודין, במ"ש בשאה' גוד' חומשי' א"ז ב' מגנרכ'ו' יונת אל-כדר. וופר עמק המלך דפס עונת ת'ה' משא'ב' מע'ז' היה נסח'ר וגעלם מאה שניות מניעו מעדתו של בעל השיל'ה, והרי אף החגיגתו מאם' ה' י' ש' הגיעו גני מטלון'ם הלו' בו ריח' העז'ו', ולפאו' מנג'אל או' צב'ם כבמאז'ה ומאנ'ו' ליהיד מקום בקדושים ולטוטם בסידור נכן' בכל מושאר' רב'ב'ת' און עמי'ה בדם.

לא נודעו דבריו לד' חיים וויטאל, וכן לא אספם בין כתיבותיו כמו שאסף מה שכתבו שאר החברים. ומיניה, שאותהנו של האר"י שלא לעין בכתבות שאר החברים איננה אמרה על דבריו של הר"ד סרוג עד כאן מיסודה של הכהן מלובלין. ואנו שום ספק בדבר שגן בבית מדרשו של הגרא"א היו סבורים כן. והנה כל דבריו של הר"י סרוג בקבילתו מן האר"י לא הגיעו לידי אלא דרכו של הרם"ע מפאנו. (ידועים הם דבריו של הספר "בادر שבע" בהקדמתו) וונמצא דמלבד רזומות מעלוות טבעת בשלשת הקבלה של האר"י. ומבלעדיו של הרם"ע מפאנו ושל לא היו זוכרים לכל הגילויים של האר"י שלא נכללו בתורתו של ר' חיים וויטאל, עובדה זו מכניסה היא את הרם"ע מפאנו זיל בסודות של חכמי המסורה של תורה האר"י. והם הדברים שרצו לברור זהותם ונשגבויות מקומו של הרם"ע מפאנו זיל בשיטת הרבה יותר מאשר מזרוממות מדרגותו של אישיותו הפרטיטית.

1. ובertos שהוא מזכירים רdem שקווא לאחודה זו בדרכיו של ר' חיים ולוחן עמו בתקומתו לפרא דגניעתא ד"ה ועל דברת ייעון שם וטיבו.

2. ספוי זוכנות, ברוך ב', אות ג', ד"ה ומחר שיטוב.

3. ומה המלים אותו לחישר על טוות שכשל בה רביהם, וככלם גם הackets המובוקה מודדי שמואל גדרומי בספרו "מלחמות גוזלי ירושל ואומי איליה". בסמכם על דברי הקבלה חזו של האבר-שבע. כי בספר "בادر שבע" אשר לפניו היה כתוב כמו שהוא פניו בדפוס ושותה תוריינ' שיש לו עוד דברים אשר קבלתי ... מפי וגהון המקובל הגדול מורי במחוז' ירושל סרוכ זיל ... הלא תמה בבחובים במגלה שתרים של ... וכבר צו בו ובטים ת"י על ייז'יך היחסם שללים (ואהדר' ירושל מפאנו זיל מק'ק מנושבה כי הוא היה הראשון שהעתיק אעלי ...), ומפני כך ובנטשו את ר' עזרא פאנטו להזק תלמידיו של מהרי"י סרוג והמציאו במצוות התפקידים דבורי של הר"י סרוג. ומזהו דמלתא זו היא שמאיה. ר' עזרא זה היה אכן במצוותיו, והוא היה המכאי את דבריו של חמוץ'יק לאוטוליה אבל אח"כ בשהותם ע"מ מפאנו פנה מחותו של חמוץ'יק לתורהו של האר"י. ר' חי פניה זו גשתח ארך ורק על ידי חמוץ'יק סרוג מביל עוט סדרות של ר' עזרא הגז'ל. ומה שכתוב בספר "בادر שבע" לפניו שע"הרב ר' עוזא", וזה שמתבש מהשם עמנואל וכדבריו של החיד"א בערך "או יקר" הקבע כי שמו של הדוד עוזא מפאנו היה גם עמנואל. יעוץ שם. וכשתקראי את דבריו של ר' יוסף שאול גאנזונאך, בעל "שאול ומשבע", על ספרו של הרם"ע "שביעים ושבעות תיעש", תראה את זדקה דבריו.

23. PL נתקומך ארכיך חקוקים נון קפה

[חכ"] מהדר' ישראל סרוכ (עין מ' טהה נקיות, ושין ט' ומליל הנקבי כ' קולו כ' כו' :

24. PL נתקומך PL נון קפה

[חכ] הרב ישראלי אשכנזי (עין מה' טהה פוליטיק) :

25. PL נתקומך PL נון קפה

ומבוואר הדבר כי רשל' מר נינו טהר"ש לזרוא
ודלא כדרמות טם' טן שאול כי נ"ח
התרי הו . ומגנולי תלמידיו מהרש"ל הרב
כטה משה והרב משה בתניין. ושטעתי שלמד
חכמת האמת עם הרב מהרץ' ישראל סרוכ
תלמיד רבינו והאר"י זיל קרוובו . ונתקבש
מהריש' בישיבתו של מעלה שנה שלג' והותה
מנוחתו בברור :

26. PL נתקומך סtiny קפה

הכל מס' מל למולג גמ' טויס ווילס'
מי טס לו מאגע ניל' נגאך קר ווילס'
למאגע מיל' מיל' נגאך וויל' ניל' ווילס'
כט' ניל' ניל' גמ' מיל' ניל' ניל' ניל'
סמאט ט לאו דיל' דיל' פאט דיל' דיל'
זיל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל'
קל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל'
גמ' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל'
טיל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל'
סיל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל'
גמ' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל'
טיל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל'
סיל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל'
גמ' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל' ניל'

מוסמכים הם מבית מדרשו של הגרא"א. וכל כתבי עולמות עליהם מסוחה מלbos וזהירותו עילאה, מקרים הם בספר "נפש החיים" של ר' חיים מולולון זיל, אפילו שכן לכל הרוים הללו מקור אלא מדרשו של הר"י סרוג, ובחדאי שהיתה בוה תימה . גוזלה לומר שבכיתת מדרשו של הגרא"א לא התחשבו עם חומר האזהרה של האר"י זיל.

21

קווקס פְּכָאַתְּ כְּכִיכְוָק - כְּפָאַתְּ כְּכִיכְוָק

ואך טוב היה לפי דעתו, מה שהיה ברצון מה"ר חיים ויטאל שלא רצתה לתחת להוציא כתביו מרשותו כלל. אבל הנה כל חכמי ארץ קדושה בזמןו החングדו לו זהה, והשתדלו לגנוב הכתבים ממנה ולהעתיקן ולפרנסמן שם על כל פנים בידוע:

והגם שם החירמו שלא להוציאם לחוץ לארץ עד אחר מאה שנהணו, הנה לא עשו חרם עולם. וגם לא ידעת מי נפקא מינה בין ארץ ישראל לחוץ לארץ, וכי כל יושבי ארץ הקדושה וכל העולים אליה הם מן השודדים אשר ה' קורא, וכולם ראויים למסור לחום סתרי תורה, שהרי שם לא העלים מכל דורותיהם:

וגם הרוב רבינו ישראלי סרוג שהיה כפי הנראה הגדול שבתלמידי האר"י זיל שולות מהרץ'ין, הלק' תיכף אחד פטירת האר"י לאיטליה, ופירסת שם כל דברי האר"י זיל הנודעים אליו בעל פה ובכתביו. ועוד יותר פירסם אחורי תלמידיו הרם"ע כל מה שקיבל, בספריו הנדרסים והכתובים מגלה סתרים גזילים. ובויהם הרכה סתרי עולמות עליונים ביוותה, שלא נתגלו למחרץ'ין זיל כל כך, כדיוע מסותות המלבוש וטהרו עילאה וכדורותה, המפורסים בכתביו רבינו ישראלי סרוג והרמ"ע, בספר עמק המלך, וספר ויקה משה והודומה. שלא נמצא בכתביו הרץ'ין מזה דבר, שקיבל, רבינו סרוג טעם בא היז'ין לפני האר"י, או ששמעם בעת שלא שמע הוא. ולהיות רבינו ישראלי סרוג הלק' לאיטליה לא נזיעו כתביו להרץ'ין, וכן לא אספם בין כתביו כמי שאסף מה שכתבו שאר החברים. ואם מפיחים עתיק מילין כל שכן שהיה מעתיק מדבריו הרב ישראלי סרוג שהיה גזול הרבה, ובגעניות שלא נודע לו מהם שמן דבר כלל, אבל לא נודע לו:

22

מג' יטמך - ארכיך וכקפי

אלא שלוקוטיא דמילתה מתבלעת בכאן אדוקת דבריו של מון הכהן מלובלין זיל הקובע בה ספר הזכרונות" . כי כל קבלתו של הר"י סרוג מפי של האר"י זיל חלה טרם גוא' חיים ויטאל לפני האר"י. ולחותה שהר"י סרוג הלק' תיכף לאיטליה,

הנ"ל נאכ"ז א"א כטכ - כטט

מלבד הרומי'ע מפאן שהדפיס רובי תורנו, והרב בעל "בארכ שבע" הניל, עוד חקם מהרוי סרוק זיל תלמידים וביס מחוץ לארץ ישראל, ובין המפורסמים היה גם הרב אברהם אריה, שהיה תלמידו בעיר אמשטרט. וחיבר מהרוי ארייה ספר שעיר השמיים המכובס על קבלת מהרוי סרוק זיל. ואחריו בא חרב יש"ר מקניאת בעל המחבר ספר "מצרף לחכמתו", ושם בספרו (במהדרו אשהדפס הוא), הוציא מתרות מהרוי סרוק ספר "שביר יוספ" (המקביל Katz לדרש המלבוש המפורסם ל מהרוי סרוק), וכן הוסיף שם קונטרטס בשם "קבלת מהרוי סרוק" (ובתחלת קונטרטס זה כתוב: מהרוי ישראלי סרוק שקיבלה אלף מהאלים מהרוי יצחק-לורי אשכנזי זיל).

אמנם חכמי ארץ ישראל, וכן החכמים שבדור שאח"כ, שכבר צכו לטעום מנופת צוף דבש כתבי תורה זו הדזוקנים, החלו לא רוו נתת מפריטומי תורה הארוי זיל בחוץ לארץ בתרם זמנם וכל צפוני, וביעיר דלאו מוייר הרוחוי זיל חתים עליה. וכך קבעו חרט שלא לפرسم ולהוציאו מתידושי תורה הארוי לחוץ לארץ, וכי שטיאר היר שלול באגרונטי אל בכמה מקומות. וראה מה שחשיב השלייה הקדוש להרב שמואל בן הרוב משולס פיביש זלה"ה רבה דפרמיטלען, אשר בקש אותו לשלווח לו מקטצת דברי הכתבים שתפרסמו בארץ ישראל, וננדפסה תשובהו בהקדמת הספר "נובלות חכמתה" לחרב יש"ר מקניאת, זיל. ראשית דבר כתוב בדברי קדש שאודיע את מעלה כבוד תנורנו איזה עניינים מוחכמת הארוי זיל, והדברים אשר רשם מעלה כבוד תנורנו הון הנזוף החכמתה, מה עדע אשר לא תדע. אמנים גנון וא צרך אליו להודיע, כי יש חרט קדמוני מכל החכמים שבארץ ישראל שלא לגלו מוחכמת הארוי לחוצה לארץ, ואלו האנשים שהביאו קומוטרים לחוצה לארץ, בחשו וגנבו ומעלו בחרם, אבל הירआ את דבר היללה לו לנבור על החורים הגדול הזה, וטעם גינויים היה שאיל יכול להחולל המתוול בחכמת הארוי זיל שירד לסוף דעתו בעטס החכמתה בידעה ברורה, כי לא יש נמצוא עתת בעולם, לא בחוצה לארץ ולא בארץ ישראל. והענין הזה כי היו להרב זיל הרבה תלמידים צדיקים חסידים וקדושים, מכל מקום לא ירדן לסוף דעת רבם על חברו.

גם ראה מייש הרים פארש זיל בהקדמתו לביאוגרפיה לשבת זיל, וראיתי כי נטאטו בחוצה לארץ כניבות שאיל מקובלם ומתקונים בעניין, ויש ערבות דברים מהחוורנים ביחסם ובפרט כי מצאתי כמה כתיבות פירושים על אלו השריטים מוחשיים מהרוי ישראלי סרוק זיל, שהפירוש ההוא בניו על תזה על נושאיהם משובשות, מלבד שהדברים מוכחים שיש בהם טנטירות לדבוי הרוחוי זלה"ה, מה גס שבספר עץ חיים יש נושא אחרות, אם כן גם פירושים בניו על יסודות רעיון, עכ"ל הרומ"ף זיל, ועל בסיס זה כתוב הרומ"ף זיל בספר זהר הרקייע מ"ף כי ג' ע"ד זאין למד בדורותים אלה כלל, זיל, והאמת כי דרוש ר' ישראלי סרוג דברים הללו על איזו פ' הוטבעו בפירושם, כי דס"ג ירצה בעולמות והוא יסוד דחציו מלובש העליון, אבל אין לי עיון בדורותים הללו, כי כן ציה הרוחוי בהקדמת עץ חיים שלא נלמד בדבריהם שום אדם זולתו, ומזהו לקיים דבריו, ולכן בכל חברו לא תמצאו אני זכר שום דרוש, רק דברי קדשו של הרוחוי זיל, אבל באתי להראות לך כי לא אמרתי דבר מסברת נפשי כי זה האמת ונכוון.

ואעירא דזינא חראנ מאוה"ר יעקב משה היל שליט"א בכתבי הרב אליהו מיל זיל זיל: קבלתי מהרב היראי זיל שרביו הרשיש זיל לא היה לומד בדורש המלבוש התנצר, הויל שאינו מהרוי

זיל, שעל כן לא הזכירו בכל דבריו, וזהו חטעם שלא למדיי אותו מימי, עכ"ל. וראה לעיל (אגרת אי עמוד י"ד הערתא) שמבואר שגס הרוחוי זיל קיבל ויידע כל הני מייל מעליינה, אלא שמחמת רוב עומקם של הדברים לא ניתן רשות לכחותם, ורק העלים דבריו בזוז, כמו' בחדמותו לעץ חיסים זיל. ואילו באתי לכחות כל אשר קבלתי ממורי זלה"ה, לא יספיקו כל עורות אילו נביות כמפורט לסתות ולשומעים בחברתי, אמנס רצוני להעלות על הספר קצת מהקדמות הכרחי מאי מה שהורשתי לכנותו, ואף גס בקייזר נמרץ כמצץ מן חורכים, עכ"ל.

ואחריו הוזענץ כל זה, חובה קדושה עליינו לידע ולהודיע על דבר דרוש המלבוש מהרוי סרוק, זע"ג זדרה מדברין עאן למזרו בו, הנה הדברים מוכחים דתוורת אמת היתה בפיו, תורה האלקי והארוי זיע"א, ודרוש המלבוש קדוש יאמר לו. וככל אישור הגעמי באלו העניינים הוא לקוצר המשיג, שראה מהרוי זיע"א שאין הבריות מסווגות להבין דברים אלו באמונותם, וכך גנו הרוחוי זיע"א, ולא ידבר מעניינים אלו שמעל לא"ק כלום. מה גס שמחמת העתקות בלתי מוסמכות נספו בדורותם אלו שיבושים, כמו' שהשליח זיל במקומו הניל, ועל ידי נטעף עטם נטעף שלא למד בדורותם אלו המצוים בחוים. והנה בכל דור ודור קמים לישראל ענק חרות הבינה והחשלך, והמה לנצח השגנות ועתם קדושיםם בוראים אוכל מתח פסולט, ומشيخים הטוב הצעון, ולהם כל חמדת ישראל.

הנ"ל כטכ א"א כטט

רבי אפרים זלמן מרגליות נקבעו איזות הפצת קבלת תארוי זיל בחוץ לארץ כתוב ובאהבת זי' ובחמלתו על רבותינו שבגולם כי חפק להודעם סוד דתוי ויקח אחר מגורי מגורי כפיר שמו וילמד אותם דעת בדברי קבלה למchia שלחו זי' לתקוני לכלי גולה אילן שעיקרו נתוע בארץ וגיה אנטו עפ"י הדברו לטטלל לצורך מקומו וגפו קדוש ונוראשמו מוחרי"ר ישראלי סרוק זלה"ה.

ומשי"כ, ותיה אנטו עפ"י הדברו, יש שביארוו המעשה שכמו בכמה כתני של ספר שבхи הארץיל (מוסט בעזון צון לחגיר ישעה הוווחז יהושלים תשטי' בערכו של הארץיל שמהרשייל רצה להחריט העוסקים בתורת הארץיל חדר נודע להאריזיל ברוח הקדוש והוא חשש מקפידת המהרשייל ושאר חכמי פלין ושור תלמידו חרי"י סרוק וחורה לו להשתמש בשמות הקדושים כדי להציג במחירות בקפיצה הדרך לפולין כדי לישר הוודורים עם המהרשייל וזיה היתה ותילת הפצת תורה הארץיל בפולין עיי הירוי סרוק.

הנ"ל כטט זיל

ונירע עבדקה קמיה דודבא ולמדת ששה לאפליך
אם שיזון רוח בין הרבקים עני רaca בתורה נגן* על לבך על לבכם בכל
לבך בכל לבכם עשב בשוך אברות מהזה הבנק פאל אברות מארץ
אד המא ברבי בתנא' כל הקרא קיש ומולדק באחוותה מצנין ל' נרדם
שאמ"ר בנטש שדי' מלכט בה תשלג בעלטן אל תקי' בפרש אל' בפרש
אל תקי' באלטן אלא באלאות:

הנ"ל זיל כטט זיל

ועתיד להוציאך חללו כלו אומר כבוד על היכלובן ענן
בזבוח הנותן רוח בין הרבקים של קריות שמע שהן ששים כרעליל והוא תעט אמראם זיל
ען אחד מששים בגינטן כי כל רוח ורוח בקרב כל ישראאל מוטשי ען אחד בעלטן
ונמיצינו הופכים את קקללה לרבהה ואם גינטן נך ק"ל וחומר לכל היעוד

(31)

סוד

פרסה ורואה אחד משושים בכרש ובORTH מוששים בעהלט וועלט א' משושים
בונון אחד משושים לעת ועת אחד נט' לניהם גמאא כל העולט טלי
ככלי קרה לניטם

(32)

ביבו יט' יט' יט' יט' יט' יט' יט' יט' יט'

ט' בזבות הרטון ובירצון
לומר שלל זה אמר ריל גני קדמת שמע והודק באלתוריה מעינות לא אונם וכובע שפהפכין לא
הגהום לעין ולחיות שאוויות והובקים הן שווים כרעל סימן יי' וענ' הוה אחד משושים בוניהם נטע
שהנותן רוח בון ששות הדבכים מופך כל מגהלה לששוף עין ומרחיב דקן עין על חד שתקן:
לכל הרוצר שיטהור בוניהם של ישראל.